

59342

Mag. St. Dr.

Binderki Martini: Quacchi logia de terminis.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002121

✠
IN NOMINE DOMINI, AMEN. 695

Q U Æ S T I O
L O G I C A,
D E T E R M I N O.

SVB FELICISSIMIS AVSPICIIS

Magnifici Perillustri & Reuerendissimi Domini, 59392 III

D. M. SAMVELIS
FORMANKOWIC,

I. V. DOCTORIS & PROFESSORIS,
Prothonotarij Apostolici: Ecclesiarum Cathedralis
Cracou: CANONICI, Collegiatæ SS. Omnium CVSTO-
DIS, Coniusiensis Curati, Contuberniorum Iuridici & Iagel-
loniani PROVVISORIS.

Studij Almæ Vniuersitatis Cracouiensis
GENERALIS & VIGILANTISSIMI
R E C T O R I S.

^A
M. MARTINO BIELECKI,
Philosophiæ Doctore & Professore, Contubernii Iagelloniani Seniore.

Pro Collegio Minori
Publicè ad Disputandum

P R O P O S I T A.
In Peraugusto DD. Theologorum Lectorio

A N N O 2 V O
Flnlerat noXaM DeXtro CrVX Læta Tonante. 1807.
Mensis Maij Dia 17 Horâ II.

Permissu Magnifici D. R E C T O R I S.

C R A C O V I Æ.

Ex Officina Francisci Cezary, S. R. M. Illustriss. ac Rndiss. Dñi. Episcopi Crac: Ducis
Seucriz, Neenon Schol. Nouoduorfc. Typogr. i. i. i.

696
Omnium rerum Principio & Fini Sine Termino
Deo Optimo Maximo, Trino in Personis, vni in essentia.

&

Sanctissimæ, Incarnatæ veritatis Parenti,
Diuini intellectûs LOGICÆ,

*Ad renocanda in statum libertatis mortis mancipia, Mediatori Dei & hominum
Simpliciter necessaria.*

*In cuius conceptu caligant, qui diem gratia praueniens insuetum negant.
Prima inter puras creaturas Creatoris Operationi, sine affirmatione macula, sine negatione
gratia: quia adhuc ante abyssos concepta.*

IVDICIO, cuncta cum DE O componenti
DISCVRSVI, ex præmissis virtutum veris & immediatis, Partu Virgineo
Omnis Consummationis finem inferenti.

Inuentiæ argumentorum gratiæ, & Iudicatiæ, quibus conueniant, Dialecticæ.
Quæ sub vmbra Sacratissimi Spiritûs, concepit Arborem vitæ & scientiæ vocalem,
Quam Apostata Porphyrius non intellexit.

Summo Prædicamento, cui subijcitur omne quidquid infra Deum est,
Enunciationi ineffabili, quæ duorum extremorum Diuinæ humanæq; naturæ
Copulam mirabilē, VERBUM substantium Patris significans sine tempore,
genuit in tempore.

Subiecto Incomparabili: de quo duo contraria Prædicata simul enunciantur,
Virginitas & Maternitas.

MEDIO Singulari, stupendæ illius Conclusionis:
Ergo aliqua mulierum est simul VIRGO & MATER.
DEFINITIONI, infinitum finienti.

DIVISIONI, Indiuisibilem omnibus ac singulis largè communicanti.
Argumentationi, contra inferni Sophistas pro nobis directissime concludenti:
Nec in materia nec in forma: quia in Adam non peccanti.

Semper Augustæ, & Immaculatæ Virgini Deiparæ MARIÆ,
ac

Vtriusque gratiarum MIRACVLO.
Tenerorum Poloniæ Equitum MAGISTRO,
Liberali votorum FIDVCIÆ.

Academicorum GLORIÆ.

Doctorum CORONÆ.

Virtutum APOTHEOSI.

Sceptri Sarmatici præsentī TVTELÆ.

Academiæ Lapidī Terminali,

Nunquam cessuro Tarquinijs qui manubijs ædificant alienis,

Diuinissimo Patriarchæ nostro IOANNI CANTIO,

Inter deuota cæterorum anathemata, vile hoc meum Corollarium,

Theoricam de Termino Logico,

Triplici, verborum veteribus Solennium, funiculo vinctam,

DO, DICO, ADDICO.

*Trium inter mancipia minimus
M, B.*

QVÆ-

Q V Æ S T I O

L O G I C A.

V Terminus, in quem resolvitur Propositio: dicens formaliter rationem partis in ordine ad Enunciationem: in ordine autem ad construendum Syllogismū, non tantum in terminando resolutionem, sed etiam compositionem Syllogismi & Propositionis, habens quidditatem: secundum se consideratus, essentialiter diuidatur in prædicatum & subiectum, nec ne?

C O N C L U S I O I.

Terminus est in quem resolvitur Propositio.

C O R O L L A R I A.

- I. Philosophus Lib. 1. Priorum non definiuit generaliter omnem Terminum, ex quo potest constare Propositio, ut est Enunciatio; sed ut præcisè deseruit ad construendum ordinem Syllogisticum.
- II. Terminus, ut definitum in ista Definitione, non accipitur pro quavis voce significante; sed pro eo quod actu terminat Propositionem; qualia sunt subiectum & prædicatum.
- III. Resolutio Propositionis, non accipitur hic indifferenter pro quacunque resolutione, siue in principia Materialia siue in Formalia: sed pro resolutione in Materialia tantum.
- IV. Fieri non potest, ut ulterius procedat resolutio Logica extra Terminum.
- V. Licet Terminus sit principium & pars Propositionis; tamen hic conuenienter à Philosopho definitus est post Propositionem.

C O N C L U S I O II.

Terminus in ordine ad Enunciationem dicit formaliter rationē partis.

C O R O L L A R I A.

- I. Terminus ut Enunciatiuus, dicit ordinem ad Propositionem, non solum ut extremum; sed etiam secundum rationem magis communem, quæ comprehendat sub se nomen & verbum, & alias partes.
- II. Terminus, quatenus pars Enunciationis, speciali acceptione comprehendit solum partes Principales, Orationis Dialecticæ, sc. Nomen & verbum, ad quas aliæ reducuntur, vel istarum sunt quedam ligamenta.
- III. De ratione Termini Logicalis est, ut sit vox significatiua ad placitum.
- IV. Voces non significatiuæ, vel materialiter tentæ non componunt Orationem formalem. ut A non est B, nisi subintelligatur vox aliqua significatiua, ratione cuius fiat compositio artificiosa & Formalis, ut Litera A non est Litera B.
- V. Terminus in ordine ad Enunciationem, habet actu Essentiam Termini extra Propositionem; licet non habeat actu exercitium terminandi vel componendi illam;

illam; non tamen extra Propositionem est prædicatum vel subiectum; sed tantum prædicabile vel subiçibile.

CONCLUSIO III.

TErmini in ordine ad construendum Syllogismum quidditas consistit non tantum in terminando resolutionem, sed etiam compositionem Syllogismi & Propositionis.

COROLLARIA.

- I. Aristoteles, cum per solum resolutionis officium definiuit Terminum Prioristicum, non est dicendum diminutum fuisse tantum Philosophum in explicanda Termini essentia.
- II. Optima ratione Philosophus, in Definitione Termini Prioristici, potius expressit resolutionem, quam compositionem.
- III. Terminus Prioristicus formaliter non respicit componere, sed inferre veritatem in Propositionibus constitutam.
- IV. Licet Termini Syllogismi non concurrant sine verbo ad inferendam Conclusionem, tamen verbum Est ut copulans tantum, non est Terminus Syllogismi, licet sit Terminus Enunciationis.
- V. Dicere Terminum esse extremum Propositionis, magis competit Termino in ordine ad Syllogismum, quam ad Enunciationem.

CONCLUSIO IV.

TErminus secundum se consideratus essentialiter diuiditur in prædicatum & subiectum.

COROLLARIA.

- I. Terminus Syllogisticus in quantum talis, non diuiditur essentialiter per terminationem resolutionis, Prioristicæ, vel Posterioristicæ.
- II. Terminus in ordine ad Enunciationem, essentialiter diuiditur in Nomen & verbum. in Mentalem verò, Vocalem, & Scriptum, tanquam Accidens in Subiecta.
- III. Reliquæ Termini Diuisiones, licet diuidant Terminum secundum diuersam rationem signi, ex parte rei Significatæ vel modi Significandis non tamen diuidunt ipsam Essentialem rationem Termini, ut est pars Propositionis.
- IV. Verbum semper est prædicatum Propositionis Formale, & ut Quo: potestque ex illo solo constare Propositio si sit Primæ vel Secundæ Personæ; non perinde si Tertiæ.
- V. Nomen si cum Verbo Personali componit Enunciationem, debet esse casus recti, si cum Impersonali, tunc casus obliqui erit, natura verbi sic exigente.

**VERBO verò INCARNATO SIT LAUS HONOR
& IMPERIVM sine Termino.**

In Stemma Academiae & Portam miraculosâ imagine augustam.

I.

Sceptra tuetur Crux: Portam Rex ipse Dolorum,
Coniunctum Imperium cum Ioue Mater habes.

II.

Fasces Doctrinæ Diuino Stemmata fulgent,
Quid mirum est? foribus præsidet ipse Deus.

2. X. 11. 31.

sed

on-
om-

isti-
anda

ex-

rita-

lusi-
i, li-

z or-

r in

rmi-

n &
in

r sam
en

s.
tque
erin-

reſti.

R

n.

nt,
Deus.

